

6. Yard. Doç. Dr. Fatih Çollak

Emekli MÜ İLâhiyat Fakültesi öğretim üyesi

1978’de İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü’nü bitirip görev konusu gündeme geldiğinde Abdurrahman Gürses hocam imâmet hizmetinin benim için daha uygun olacağını düşünüyordu. Benim tercihim ise öğretmenlikti. Netice itibariyle öğretmen olmak üzere kura çekimi için Ankara’ya gitmeden önce hocamı ziyaret ettim. Son defa konuyu istişare ettik. Elini öpüp vedalaştığımda, bana bir mektup verdi: “Diyanet’e git ve bu mektubu Tayyar Bey’e ver!” dedi.

Ankara’ya vardığımda doğru Diyanet’e gittim. Diyanet İşleri Başkanı Tayyar Altıkulaç’ı makamında ziyaret edip hocamın mektubunu verdim. Mektubun içeriğinden haberim yoktu. Tayyar Bey beni gayet güzel karşıladı ve ikramda bulundu. Mektubu okuduktan sonra ne istediğimi sordu. Dedim ki, “Muhterem hocam! Ben öğretmen olmak üzere kura işlemleri için Ankara’ya geldim. Hocam sizi ziyaret etmemi ve görev konusunu sizinle görüşmeden öğretmenlik başvurusunda bulunmamamı istedi.” Tayyar Bey bana, “Bir aşr-ı şerif oku bakalım” dedi, okudum.

Bunun üzerine, “Sen şimdi bir lisede öğretmen olmak istiyorsun, öyle mi? Yani çocuklarla meşgul olacaksın. Bu elbette yanlış bir düşünce değil ama ben seni öyle bir göreve tayin edeyim ki okuduğun bu Kur’an’dan büyükler (din görevlileri) istifade etsin, ne dersin?” dedi ve bana adres olarak Diyanet’in Bolu Eğitim Merkezi’ni gösterdi. Beni oraya Kur’an hocası olarak tayin etmek istiyordu.

Eğitim merkezi hakkında hiçbir bilgim yoktu ve ayrıca öğretmen olmayı arzu ettiğim için hemen cevap vermek istemedim. “İzin verirseniz hocamla görüşeyim” dedim. Niyetim bu teklifi kabul etmemekti ve düşündüm ki Tayyar Bey konunun üzerinde durmaz ve beni bırakırdı. Açıkçası topu Abdurrahman hocama atıp kurtulmak istiyordum ama öyle olmadı. Tayyar Bey hemen makamından telefonla hocamı aradı: “Muhterem hocam! Emanetiniz yanımda. Kur’an tilâvetini dinledim, sizi dinlemiş gibi oldum. Yaptığım teklifle ilgili kararı size bıraktı. Ne emredersiniz?” dedi ve telefonu bana verdi, “Görüş bakalım hocanla” dedi. Hocamla birkaç dakika konuştuktan sonra hocam son sözü söyledi ve noktayı koydu: “Oğlum bu işi uzatma, Tayyar Bey ne diyorsa kabul et, hayırlı olur inşallah!”

Artık konu kapanmıştı. Tayyar Bey aslında benim tercihim ile hocamın arzusunu ortak bir noktada buluşturmuştu. Birkaç gün içinde işlemler tamamlandı ve benim Bolu Eğitim Merkezi’ne Kur’an hocası olarak tayinim gerçekleşmiş oldu. Böyle bir yere tayininin ne kadar isabetli olduğunu orada görev yaptığım yıllarda ve sonraki dönemlerde daha iyi anlamıştım. Bu yüzden Tayyar Bey’e hep dua etmişimdir.

Kendisiyle daha sonra muhtelif vesilelerle karşılaştık, Bolu’da birlikte ders de verdik. Diyanet İşleri başkanlığı dönemindeki hizmetleri içinde kendisinin gayretiyle açılan Haseki Eğitim Merkezi’nin ayrı bir yeri vardır. Başta hocam Abdurrahman Gürses olmak üzere Mehmet Âşıkutlu, Mehmet Savaş ve Halil Gönenç gibi kıymetli ilim adamlarının bu merkezde istihdam edilmesi hususundaki çalışmaları, Kur’an ehline gösterdiği ilgi, kaliteli hizmet için hizmeti yürütenlere mevzuat çerçevesinde sağladığı imkân ve kolaylıklar kanaatimce kayda değer niteliktedir.